

Du er her: [Artikler](#) | [Reportage](#) | [Mere end en gimmick](#)

REPORTAGE

24. SEP. 2017 | 09:59

VIRTUAL REALITY: Mere end en gimmick

Foto | Khora Contemporary

Kvinderne er mere livlige end på billedet, når man på udstillingen CC. LAB står midt imellem dem, og de siger: "Fuck you, fuck you."

En blødende Jesus, himmelstore UFO'er, kneppende kvinder og en brandalarm, der ikke var planlagt. Ekkos udsendte går med virtual reality-briller ind i dragende kunstværker på udstillingen CC LAB.

Af Anders Højberg Kamp

Jesus hænger i luften.

Han svæver på korset og bruger alle sine store muskler, der langsomt bevæger sig. Blodet siver fra hans hænder, det drypper ned, mens hans ansigt kommer og tættere og tættere på.

Jeg vedbliver at stirre med lige dele frygt og fascination. Og nu gylper han sgu. Føj for satan en klump, der røg ud af mundvigen. Jesus må have en ordentlig omgang tømmermænd.

Mit alvor bliver til et grin. Hvor virkeligt det end føles, er det briller – og ikke kristne fantasier – der gør, at jeg er i hus med Guds søn.

Han er at finde i en af flere båse i hal 1 hos Copenhagen Contemporary, en selvejende institution, som udstiller nutidskunst på Papirøen i København.

Nu har de voget sig ud i virtual reality med udstillingen med det lidt anonyme navn CC LAB i samarbejde med de kunstneriske produktionsselskaber Makropol og Khora Contemporary, der udstiller i hver deres hal. Og det viser sig at være en rigtigt god ide.

Fuck you, fuck you, fuck you

Når denne skribent tidligere har båret virtual reality-briller og taget en tur i den kosmiske rundkørsel gennem stjerner og planeter, har det været teknisk imponerende, men også bare en gimmick.

Denne udstilling tager virtual reality et skridt videre. Det her er kunst!

[copenhagen contemporary, virtual reality](#)

CC. LAB. Virtual Reality

Virtual reality-udstilling på Copenhagen Contemporary i de to store haller på Papirøen, Trangravsvej 10-12.

I Hal 1 udstiller danske Traverse værker af kunstnerne Therese Willstedt, Rikke Benborg, Ali Abbasi, Julian Juhlin og Johan Knattrup Jensen under titlen *Anthropia*.

I Hal 2 præsenterer Khora Contemporary værker af fire internationale kunstnere: Paul McCarthy, Tony Oursler, Erik Parker og Christian Lemmerz.

Der er en aldersgrænse på seksten år til flere af kunstværkerne.

Udstillingen kan ses frem til 26. november.

Læs mere på [Copenhagen Contemporary](#).

Hal 2, hvor fire kunstnere har udstillet i hver deres bås, er den mest imponerende. Den lysende Jesus med de åbne sår er skabt af ingen ringere end dansk-tyske Christian Lemmerz, der blandt andet er kendt for sine forfaldne kroppe, fra svin til mennesker.

I næste hal møder jeg to unge pige i kjoler. De kigger indladende. Et strejf af en krop. Jeg vender mig rundt, og dér står hun. Er det hende, der rørte mig, men var det ledningen?

”Fuck you,” siger hun, og hun bliver ved. Snart er to blevet til mange. Kvinderne er overalt som zombier, de fylder det hele med mig i centrum.

Snart ligger flere af dem og knepper, mens de stirrer og stirrer. Desværre med tøj på. Så provokerende turde kunstneren Paul McCarthy vist heller ikke at være. Jeg bliver derinde længere end de ti afsatte minutter. Den søde pige, der viser mig rundt, siger, at en kvinde den anden dag stod og skreg ”fuck you” tilbage.

I den tredje bås møder jeg en af mine helt store helte, nemlig rumvæsen-guruen og forfatteren George Adamski, der mødtes med rumvæsner på Venus og skrev bøger om det. Guruen står foran mig og taler med en blond ung kvinde. Over mig svæver kæmpe flyvende tallerkner. Gåsehud. Som befinde sig i Area 51 eller Stjernekrigen.

Jeg glæder mig til fremtidens film.

Så langt, så genialt. Den søde pige viser mig ind i hal 1, hvor deres store interaktive udstilling er. Her kan jeg gå rundt og selv være med.

Den mystiske mand

Vi skal ikke afsløre for meget af den store udstilling *Anthropia*. Her kan man selv bevæge sig rundt mellem fem film lavet af danske kunstnere. Blandt andre Julian Juhlin, ham den 30-årige jomfru, der har udstillet sig selv i et glasbur, og filminstruktøren Johan Knattrup Jensen, der har lavet film om Michael Strunge og Eik Skaløe – begge kan ses på Ekko Shortlist.

Jeg kommer ind i et omklædningsrum, tager mine sko og sokker af, gemmer min jakke og mobil i et skab.

Jeg træder ind i et nyt rum. En mystisk mand træder ind. Han fortæller, at jeg skal ind i en anden verden, hvor alt muligt andet. De gør meget ud af det. Lidt for meget. De spørger, om jeg har undret mig over noget for nylig.

”Nej.”

– *Du går slet ikke og undrer dig over noget?*

”Jo,” svarer jeg. ”Hvorfor er rockmusikken ved at uddø? Hvorfor gider de unge P3 lyttere ikke høre rock? Og hvorfor investerer regeringen ikke i elbiler i deres seneste udspil, der ikke har større politiske visioner end til benzintanken.”

Manden svarer: ”Jamen, æhm, det var da også nogle gode ting at undre sig over.”

Han giver mig udstyr på. En rygsæk og et par briller. Jeg kan se rummet på ny, men nu gennem brillerne. Jeg går ned ad en gang til venstre og ind i et stort rum med fem forskellige platforme af kunstgræs. Jeg kan frit gå rundt i rummet, mens jeg håber, at jeg ikke falder over noget i den virkelige verden

Alarmen lyder

Jeg træder op på den første platform og tager en minigolfkølle med mine hænder. Imponerende. Slår til en kugle. Måske kan jeg nakke zombier?

En film går i gang.

Mænd står og glør på en død due. Jeg keder mig. Her er hverken el-biler, rockmusik eller zombier.

Med for store tanker om teknologien træder jeg ned fra platformen og prøver at gå rundt i rummet, mens mændene også begynder at gå. Jeg aner ikke, hvor jeg er i det store rum, som jeg i sagens natur ikke kan se på grund af filmen. Pludselig bliver der taget fat i min arm.

"Du må ikke forlade dine safe spaces, når filmene spiller," siger han.

Nå, for fa'en.

Jeg ser videre på en familie, der hælder skarpe ned. Så lyder en alarm. Vi skal forlade rummet øjeblikkeligt. Manden kommer hen og tager udstyret af mig. Vi samles i flok udenfor.

Selv om der ikke er skyggen af røg, er det desværre ikke en del af udstillingen.

"Kommer det med i artiklen?" spørger en medarbejder nervøst.

"Selvfølgelig," svarer jeg.

Jeg følges med to brandmænd tilbage til hal 1, hvor jeg prøver de forskellige platforme.

Meget belejligt er det at lægge sig ned på en pude og gå i ét med en liggende kvindekrop, der bliver slæbt rundt fra rum til rum mellem andre lig i en lejlighed. Det er som at være der selv. Imponerende er også en kvinde på en café, som synger: "Hvorfor er lykken så lunefuld, og hvorfor er glæden så kort?"

Papirøens død

Det er samme sang, som hende den smukke direktørdatter i *Krøniken* synger. Jeg kender ikke svaret. Hun minder mig om min 93-årige mormor, som jeg skrålede Otto Brandenburg-sange og drak rødvin med i aftes.

Da jeg har været igennem lidt for virkelige scenarier, får jeg et stykke æble at tykke på. Og jeg får lov – med mine egne øjne – at se de andre deltagere stå i dragter, med briller på og en golfstang i hånden og famle sig fra platform til platform.

Det er et imponerende værk, selv om de lægger op til lidt mere interaktivitet og storladenhed, end det kan bære. Og dér kom aldrig nogle el-biler. Hvorfor skulle jeg så svare på, hvad jeg undrede mig over?

Udenfor viser den søde pige mig hen til de sidste båse i hal 2. I den ene er jeg inde i to lettere psykedeliske naturmalerier. Det er ejendommeligt at kunne dukke sig og se malerier i 3D-udstrækning fra forskellige vinkler. Disse minimalistiske kunstværker rammer mig mere.

I den sidste bås kan børn og kreative sjæle male løs og stå i deres egne malerier.

Male kan jeg slet ikke. Jeg letter på sixpencen og siger tak for i dag med en klar anbefaling. En snart af fremtiden findes her.

Udstillingen kan ses frem til november. Herefter river politikerne Papirøen ned. Mere end en million gæster om året på øen med kunst og street food er åbenbart ikke nok til, at politikerne hellere vil se endnu en byggeplads i København, hvor flere kønsløse, glasbygninger skal trone.

I mellemtiden skal Copenhagen Contemporary finde nye lokaler.

© Filmmagasinet Ekko